Rocznik 1934. Nr. 45.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 10-go listopada 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 24 października 1934 r.

w sprawie zmiany przepisów o monopolu spirytusowym i o sprzedaży napojów alkoholowych

(Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej № 96 z dnia 30-go października 1934 r.)

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1.

W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. № 63, poz. 586), zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 615), wprowadza się zmiany następujące:

1. w art. 43 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące:

„W opłacie monopolowej od 1 litra 100% spirytusu na cele konsumcyjne mieścić się będzie udział na rzecz związków komunalnych i samorządu wojewódzkiego w wysokości 12% obowiązującej w każdym czasie opłaty monopolowej (art. 14).";

2. w art. 60 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Na sprzedaż wszelkich napojów alkoholowych oraz spirytusu na cele domowo-lecznicze, z wyjątkami, o których mowa w ust. 2 i 3, potrzebne jest zezwolenie władzy skarbowej;

3. w art. 60 ustęp 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu oraz sprzedaż piwa odbywa się w trybie zgłoszenia (rejestracji) na warunkach, ustalanych przez Ministra Skarbu.";

4. w art. 62 ustęp 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„10. Minister Skarbu jest upoważniony do przeprowadzania w drodze rozporządzeń zmian w opłatach od hurtowej i detalicznej sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych, ustalonych w załączonej taryfie, pod warunkiem nieprzekraczania wysokości tych opłat, określonej w taryfie. W miejscowościach, liczących do 5000 mieszkańców, Minister Skarbu może uchylać pobieranie tych opłat.".

Art. 2.

1. Uchyla się art. 1, 3, 4 lit. e) art. 6, 7, 24 i 25 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (przeciwalkoholowej) (Dz. U. R. P. № 51, poz. 423) w art. 4 lit. a) tej ustawy skreśla się wyrazy: „i przystani statków", wyrazy: „kojejowych pierwszej i drugiej klasy na stacjach węzłowych, końcowych i granicznych" oraz wyrazy: „na stacjach końcowych i granicznych".

2. Przepisy art. 2, 4 i 5 tejże ustawy nie dotyczą piwa.

Art. 3.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:

(—) L. Kozłowski.

2.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 24 października 1934 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych.

(Dziennik Ustaw. Poz. 845. Nr. 94)

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1.

W ustawie z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 213) wprowadza się zmiany następujące:

1. w art. 2 wyrazy: „przed dniem 1 października 1934 r." zastępuje się wyrazami: „przed dniem 1 października 1935 r.";

2. w art. 3 wyrazy: „do dnia 1 października 1934 r." zastępuje się wyrazami: „do dnia 1 października 1935 r.".

Art. 2.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:

I. Kozłowski.

3.

Statut miejscowy

gminy Nowy Bytom

z dnia 19 kwietnia 1934 r.

o zakładaniu i zmianie ulic i placów.

Na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233) i §§ 12 i 15 ustawy z dnia 2 lipca 1875 r. dot. zakładania i zmianie ulic i placów w miastach i miejscowościach wiejskich (zb. ust. str. 561), oraz za zgodą Rady gminnej, wyrażoną w uchwale z dnia 19 kwietnia 1934 r., postanawia się, co następuje:

I. Zakaz budowy.

§ 1.

Na obszarze gminy Nowy Bytom budynków mieszkalnych nie wolno wznosić:

a) przy ulicach, odcinkach ulic, placach i drogach, które w myśl przepisów policyjno-budowlanych nie są gotowe dla ruchu publicznego i zabudowania,

b) przy ulicach i drogach prywatnych o ruchu publicznym, jeżeli budynki te mają pośrednie lub bezpośrednie wejście na te ulice, odcinki ulic, place i drogi.

Jeżeli domy narożne o dwóch frontach na dwie ulicy posiadają wyjście na zbiegu obu tych ulic, w takim razie wyjście to uważa się za wychodzące na obie ulice.

Zakaz budowy dotyczy również rozbudowy istniejących budynków mieszkalnych, oraz przebudowy innych budynków na budynki mieszkalne.

§ 2.

W wyjątkowych wypadkach może Zarząd gminny zgodzić się na wzniesienie budynku, niezależnie od potrzeby uzyskania przepisanego zezwolenia władzy policyjno-budowlanej, jeśli właściciel spełni nałożone mu osobne warunki, w szczególności, jeśli:

a) stosownie do wyboru Zarządu gminnego, natychmiast albo przewłaszczy i odda na swój koszt gminie, bezpłatnie i bez ciężarów i długów, odcinek gruntu budowlanego, potrzebny do utworzenia ulicy według ustalonej linji regulacyjnej, w całej długości przylegającej do ulicy, lub zabezpieczy hipotecznie to odstąpienie odcinka gruntu

b) zobowiąże się zwrócić Gminie inne koszty założenia ulicy, podane niżej pod II. lit. A, złoży zabezpieczenie w sposób, wskazany przez Zarząd gminny; — a nadto

c) jeżeli publiczny interes Gminy w niczem nie ucierpi wskutek tej budowy.

II. Zakładanie ulic i zwrot kosztów.

A. Zakładanie nowych ulic przez Gminę

1. Ponoszenie kosztów założenia ulic przez właścicieli gruntów przyległych.

§ 3.

O ile gmina zakłada przeznaczoną do zabudowania ulicę nową, rozbudowuje lub przedłuża istniejącą już ulicę, przeznaczoną do zabudowania, a w myśl odnośnych przepisów policyjno-budowlanych niewykończoną dla użytku publicznego i zabudowania, zobowiązani są właściciele przyległych gruntów, z chwilą wzniesienia na tych gruntach jakichkolwiek budynków, umożliwić otwarcie, pierwsze urządzenie, odwodnienie i oświetlenie, w ramach §§ 4 do 8, ponieść koszty utrzymania ulicy w ciągu pierwszych 5 lat, względnie zwrócić gminie wyłożone na to koszta. Przepis ten stosuje się również do budowli przy ulicach i odcinkach ulic, które w chwili wejścia w życie statutu miejscowego z dnia 12 lutego 1882 r. zgodnie z § 3 ust. 1 statutu miejscowego z dnia 22/26 stycznia 1897 r. nie były zabudowane.

Oprócz części zabudowanej, podlegają powyższym świadczeniem również przyległe do ulicy części gruntu, przynależne według swego przeznaczenia do budynku, jak podwórze, ogród, składnica itp. O ile taki grunt później powiększy się przez połączenie go z innym gruntem, podlegającym tym samym świadczeniom, lub z częścią gruntu przy obliczeniu świadczeń dotychczas nieuwzględnioną, wtedy świadczenia za tę część należy dodatkowo uiścić, jeśli działki złączone tworzą jednostkę gospodarczą.

§ 4.

Jeżeli ulica nie jest jeszcze uregulowaną w myśl ustalonych linij regulacyjnych, wtedy należy z gruntu, podlegającego zabudowaniu, przewłaszczyć i oddać na rzecz gminy teren potrzebny na to uregulowanie według ustalonych linij regulacyjnych, a to wzdłuż ulicy aż do jej środka, najwyżej jednak do szerokości 13 metrów. Teren musi być wolny od ciężarów i długów, przyczem niezabudowany odstępuje się bezpłatnie, a zabudowany za słusznem odszkodowaniem.

§ 5.

Do kosztów otwarcia ulicy należą w szczególności:

a) cena kupna potrzebnego gruntu na założenie ulicy i chodników,

b) wartość gruntu, dostarczonego na to ewentualnie przez Gminę,

c) wydatki na usunięcie wszelkich przeszkód na tym terenie,

d) koszta wstępnych prac technicznych,

e) koszta postępowania wywłaszczeniowego.

Do kosztów pierwszego urządzenia należą również koszty plantowania i umocowania jezdni i chodników, połączenia z ulicami bocznemi i mostków komunikacyjnych. Kosztów sadzenia drzewek lub roślin nie wlicza się. Do kosztów odwodnienia należą koszty nadziemnego odwodnienia zapomocą brukowanych rynsztoków lub podziemnego zapomocą zwykłych kanałów ulicznych.

2. Ustalenie, wymiar i ściąganie kosztów założenia ulic.

§ 6.

Przy ustaleniu i wymiarze kosztów ogólnych za jednostkę uważa się ten łączny odcinek ulicy, który równocześnie lub łącznie uległ regulacji.

§ 7.

Do kosztów ogólnych urządzenia ulicy dolicza się wartość terenu odstąpionego pod ulicę bezpłatnie przez adjacentów. Wartość tę ustala Zarząd gminny na podstawie ceny przeciętnej za teren, nabyty pod ulicę za zapłatą i zarachowuję ją adjacentowi, który oddał grunt pod ulicę bezpłatnie na poczet przypadającego na niego udziału w kosztach ogólnych.

§ 8.

Po wykonaniu ulicy Zarząd gminny ustala koszty całego urządzenia ulicy i rozdziela je pomiędzy adjacentów, których realności przylegają do zabudowanej ulicy, a to proporcjonalnie do długości frontów i do połowy szerokości ulicy; jeżeli ulica jest szersza niż 26 m, uwzględnić należy tylko 13 metrów szerokości ulicy.

Pozostała część kosztów cięży wyłącznie na gminie. Klucz podziału kosztów należy zobowiązanemu podać do wiadomości.

Za parcele narożne pod budynki narożne płaci się odpowiednie udziały za te ulice, przy których są położone.

Gmina ma prawo, przed ostatecznem wykończeniem ulicy, żądać od adjacentów zwrotu pojedyńczych, z budową ulicy związanych świadczeń, obliczonych osobno, niezależnie od pozostałych świadczeń. Takie zaliczenie kosztów jest dopuszczalne tylko odnośnie do kosztów za

a) otwarcie ulicy,

b) pierwsze urządzenie jezdni,

c) „ „ chodników,

d) odwodnienie ulicy,

e) oświetlenie ulicy,

f) za utrzymanie ulicy w ciągu pierwszych 5 latach, w ten sposób, że składek żądać można za okresy roczne zaraz po upływie każdego okresu z osobna.

§ 9.

Gruntu, na którym, przy wszczęciu założenia ulicy lub odcinka ulicy, znajdował się już budynek, lub gruntu, na którym, po udzieleniu konsensu policji budowlanej, już rozpoczęto budowę, nie pociąga się do świadczeń na urządzenie ulicy za ten budynek. Jednakowóż zależne świadczenia uiścić należy w myśl poprzednich postanowień wtedy, gdy na takim gruncie zostanie wzniesiony nowy budynek pośrednio lub bezpośrednio przy ulicy.

§ 10.

Zarząd gminny może za dostatecznem zabezpieczeniem zezwolić zobowiązanym, ze względu na ich stopie zamożności, na spłatę zobowiązań w umiarkowanych ratach.

B. Zakładanie i utrzymanie nowych ulic ustalonych w planie zabudowania lub planach linij regulacyjnych przez przedsiębiorców.

§ 11.

Na założenie ulicy lub odcinka ulicy, ustalonej w planie zabudowania lub planie linij regulacyjnych, lub na przedłużenie istniejącej ulicy, przedsiębiorcy muszą mieć osobne zezwolenie Zarządu gminnego. Do wniosku załączyć należy plan sytuacyjny i niwelacyjny, z dokładnem oznaczeniem granic i położenie gruntów położonych na terenie projektowanej ulicy i gruntów ościennych, przyległych do projektowanej ulicy w odległości 30 m od linji regulacyjnej ulicy, oraz z oznaczeniem ich właścicieli i liczb katastralnych. Podany być musi również plan połączenia odwodnienia z publicznemi urządzeniami odwadniającemi. Plany sytuacyjne i niwelacyjne mogą być dostarczone przez Zarząd gminny; wyłożone za nie wydatki w gotówce ponoszą wnioskodawcy.

§ 12.

Jeżeli przedsiębiorcy zgodzą się na ustalone przez Zarząd gminny warunki budowy ulicy, należy z nimi zawrzeć umowę na piśmie. Umowa zawierać powinna wszystkie zobowiązania przedsiębiorców. Miarodajnemi dla umowy są wymienione niżej w §§ 13—15 zasadnicze postanowienia.

§ 13.

Przed podjęciem robót należy przewłaszczyć i oddać gminie bezpłatnie bez ciężarów i długów potrzebny do urządzenia ulicy teren, wolny od budowli. Pierwsze urządzenie i odwodnienie ulicy w myśl § 5, oraz urządzenie oświetlenia w rozmiarach wskazanych przez Zarząd gminny i odpowiednio do wymogów ulicy wykonywują przedsiębiorcy na swój koszt. Przedsiębiorcy są zobowiązani wykończyć budowę ulicy w umówionym terminie, w przeciwnym razie może prace przeprowadzić Zarząd gminny na ich rachunek. O tem, czy urządzenie wykonano zgodnie z umową, decyduje Zarząd gminny, do którego przedsiębiorca musi wnieść o odbiór prac.

§ 14.

Z chwilą odbioru urządzonych w myśl § 13 ulic lub odcinków ulic, Gmina przejmuje ich utrzymanie.

Przedsiębiorcy resp. adjacenci muszą jednak:

a) zwrócić Gminie koszty utrzymania ulic, lub

b) płacić składkę roczną za czas aż do upływu 5 lat od dnia wykończenia rozbudowy ulicy.

Koszta utrzymania ulicy wzgl. składki roczne ustala Zarząd gminny.

Zobowiązania wynikające z tego paragrafu mogą być skapitalizowane.

C. Zakładanie ulic nowych nieustalonych w planie zabudowania lub innych planach linij regulacyjnych przez przedsiębiorców.

§ 15.

Wnioski o zezwolenie na urządzenie ulic, których linje regulacyjne nie są ustalone, przedsiębiorcy powinni skierować do Zarządu gminnego jak w wypadkach z § 11, i dołączyć przepisowe projekty planów linij regulacyjnych, celem ustalenia tychże. Na żądanie powinni przedsiębiorcy wykazać, w jaki sposób wykonanie ulicy

jeśt zapewnione. Zezwolenie na projektowane urządzenie ulicy udzielone zostanie dopiero po ostatecznem ustaleniu linij regulacyjnych według ustawy z 2. lipca 1875 r. Do takich ulic stosuje się postępowanie według §§ 11—14.

D. Budowy przy istniejących ulicach i odcinkach ulic dotąd nie zabudowanych.

§ 16.

Właściciel gruntu, który wznosi budynek po wejściu w życie niniejszego statutu bezpośrednio przy ulicy, która już istniała, ale była niezabudowaną w chwili wejścia w życie statutu z dnia 12. lutego 1882 r., lub przy takim odcinku ulicy, jest zobowiązany zwrócić gminie koszty założenia ulicy, wzgl. odcinka ulicy, po myśli §§ 3—8. Jeżeli dana ulica wzgl. odcinek ulicy jest dopiero częściowo wykończoną (y), właściciel w równej mierze jest zobowiązany zwrócić koszta już poniesione, jak i mające być jeszcze poniesionemi do ostatecznego wykończenia.

Jeżeli ulica wzgl. odcinek ulicy jeszsze nie jest uregulowaną (y) według ustalonych linij regulacyjnych, wtedy właściciele ościenni, skoro na ich gruntach zostaną wzniesione budynki bezpośrednio lub pośrednio przy ulicy lub odcinku ulicy, zobowiązani są do świadczeń po myśli § 4.

E. Przepisy ogólne.

§ 17.

W wypadkach §§ 11 i 15 służy Gminie prawo, wykonać w interesie publicznym urządzenie ulicy, w całości lub częściowo, w własnym zarządzie na rachunek przedsiębiorców, którzy wtedy zobowiązani są uiścić zaliczkowo preliminowane przez Zarząd gminny koszta urządzenia mającego być wykonanem. Ewentualne oszczędności będą przedsiębiorcom bonifikowane, ewentualnie zaś wydatki powyżej preliminowanych przedsiębiorcy muszą pokryć dodatkowo,

§ 18.

Za urządzenie ulicy nowej w myśl tego statutu uważa się również zmianę drogi nieuregulowanej lub szosy na ulicę miejską przeznaczoną na zabudowanie.

§ 19.

Postanowienia niniejsze, odnoszące się do urządzenia i zabudowania ulic, stosują się tak samo do urządzenia i zabudowania placów z tem, że zobowiązania adjacentów ograniczają się również tylko do pasa terenu 13 metrowej szerokości.

§ 20.

Wszelkie świadczenia na rzecz Gminy, które niniejszy statut nakłada na adjacentów i przedsiębiorców, mają charakter danin publiczno prawnych, ciążą na gruncie i mogą być ściągnięte w drodze egzekucji administracyjnej, Zobowiązania adjacentów przechodzą na ich następców prawnych.

§ 21.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia. Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą na obszarze gminy Nowy Bytom statut miejscowy z dnia 22/26. stycznia 1897 r. w tym przedmiocie.

Zarząd gminny

(—) Basista
naczelnik gminy.

Zatwierdza się na mocy §§ 12 i 15 ustawy o linjach regulacyjnych z dnia 2. lipca 1875 r.

L. RW. 876. Katowice, dnia 27. IX. 1934 r.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący:

w z.

(—) Dr. Saloni
Wice-Wojewoda.

4.

Obwieszczenie!

Zarząd gminy Brzozowice — Kamień powiat świętochłowicki wniósł do tut. Okręg Uurzędowego pismem z dnia 13. X. br. wniosek o skasowanie drogi publicznej prowadzącej w Brzozowicach—Kamieniu od ul. Powstańców ukośnie aż do ul. Karola Miarki. Droga ta stanowi własność gminy Brzozowice—Kamień i zapisana jest w księgach katastralnych pod znakiem „Tom 9, karta 365 Kamien“.

Powyższe podaję do wiadomości interesentów z wezwaniem, by zgodnie z postanowieniem przepisów § 57 ustawy o właściwości władz z dnia 1. VIII. 1883 r. ewentl. uzasadnione sprzeciwy wnieśli w ciągu 4-ch tygodni do tut. Okręgu Urzędowego, licząc od dnia ogłoszenia w gazecie urzędowej.

Brzeziny Śl., dnia 6 listopada 1934 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Szymonek.

Druk: Edyta Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10